

अध्वरेष्वग्निचित्वत्सु सोमसुत्वत आश्रमान् । अत्तुं
महेन्द्रियं भागमैति दुश्च्यवनोऽधुना ॥ ११ ॥

अध्व । त्वय्येवभूतेऽधुना दुश्च्यवन इन्द्रः आश्रमानैति आग म० म
इति आङ्पूर्वस्येणः एत्येधत्पूट्स्विति वृद्धिः सोमसुत्वतः सोमं
सुनोतीति सोमसुज इति क्तिप् सोमसुतः सन्ति येष्वाश्रमेष्विति
मतुप् तसौ मत्वर्थ इति भवे तकारस्य जस्त्वन्न भवति झयइति
मतोर्व्वत्वम् किमर्थमैतोत्याह अत्तुम्भचयितुमहेन्द्रियभागं महे
न्द्रोदेवता अस्मेति महेन्द्राद्वाणौ चेति घः क अध्वरेषु यज्ञेषु
अग्निचित्वत्सु अग्निचित्वन्तोऽग्निचितः आहिताग्नयः अग्नौचेरिति
क्तिप् ते सन्ति येष्विति पूर्व्ववन्मतुप् ॥ ११ ॥

अध्वरेष्वित्यादि । तवैव प्रमादात् अधुना इदानीं दुश्च्यवन म०
इन्द्रः अध्वरेषु यज्ञेषु महेन्द्रियं महेन्द्रदैवतं भागं अत्तुं भचयि
त्तुं आश्रमानैति आगच्छति स भागोराक्षसग्राह्यएवासीदिति
भावः कीदृशेषु अग्निचित्वत्सु अग्निं चितवान् अग्निचिन्मुनिः चासु
सिति चेः क्तिप् स्वस्यतन्पिति ततोऽस्त्वर्थे मोडः मझपादतुः नदं
तसाविति पदत्वनिषेधात् न चपोऽवेजव कीदृशान् सोमसुत्वतः
सोमं सुतवान् सोमसुत्यजमानः तद्युक्तान् पूर्व्ववत् क्तिवादि सो
मोत्ततासवनं सन्धानं महेन्द्रोदेवता अस्मेति विकारसंघेत्यादि
ना इयः ॥ ११ ॥

आमिचीयं दधि क्षीरं पुरोडाशं तथौषधं । हविर्ह
यङ्गवीनञ्च नाप्युपगन्ति राक्षसाः ॥ १२ ॥